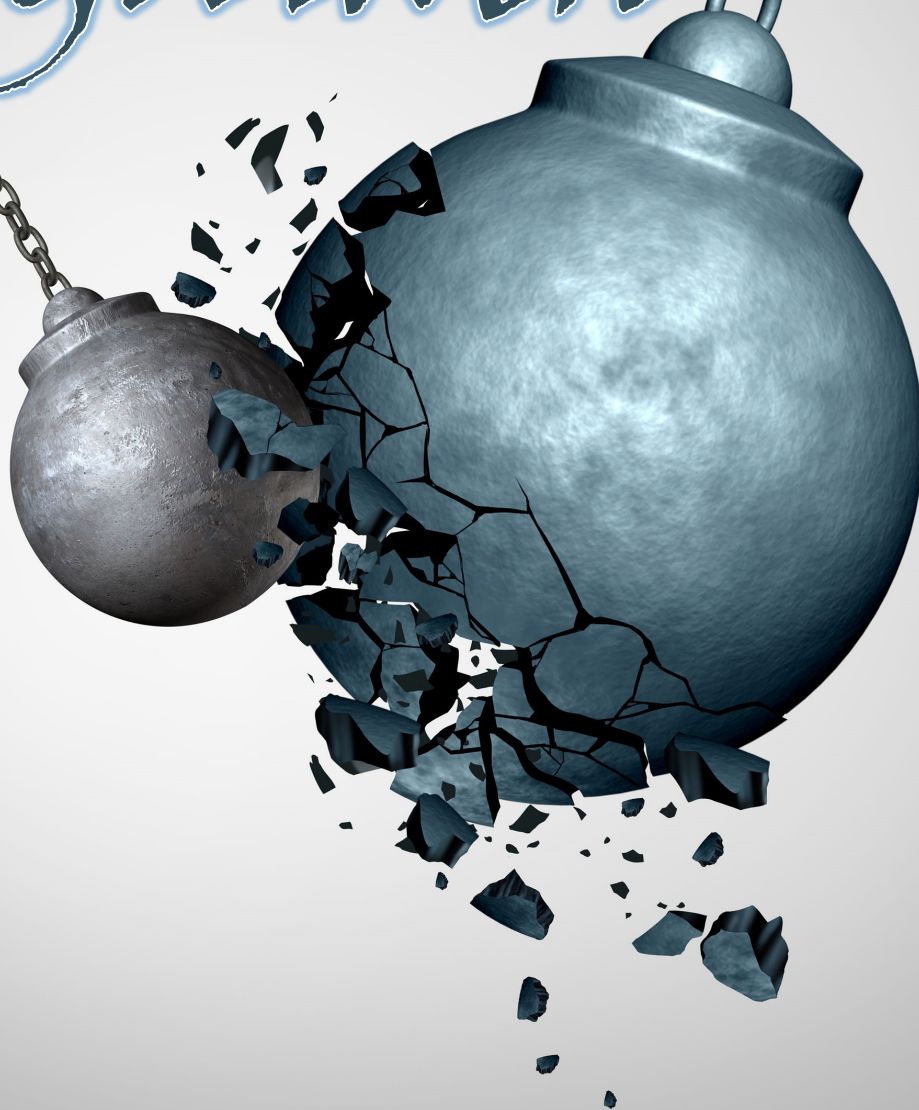

David & Goliath

Texts, Mefarshim and Themes
Shmuel Alef, Perek 17

David and Goliath

Shmuel Alef 17

Texts, Mefarshim and Themes
Shmuel Alef, Perek 17

Rabbi Ya'akov Trump Shmuel Shav for Women 8:00-8:45pm Wednesday

<p>א וַיֵּאסְפוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-מַחְנֵיהֶם, לְמַלְחָמָה, וַיֵּאסְפוּ, שָׂכָה אֲשֶׁר לַיהוּדָה; וַיַּחֲנוּ בֵּין-שׁוֹכָה וּבֵין-עֲזֹקָה, בְּאֶפְסַי דְּמַיִם.</p>	<p>1 Now the Philistines gathered together their armies to battle, and they were gathered together at Socoh, which belongeth to Judah, and pitched between Socoh and Azekah, in Ephes-dammim.</p>
<p>ב וְשָׂאוּל וְאִישׁ-יִשְׂרָאֵל נֶאֱסָפוּ, וַיַּחֲנוּ בְּעֵמֶק הָאֵלָה; וַיַּעֲרֹכוּ מַלְחָמָה, לְקִרְיַת פְּלִשְׁתִּים.</p>	<p>2 And Saul and the men of Israel were gathered together, and pitched in the vale of Elah, and set the battle in array against the Philistines.</p>
<p>ג וּפְלִשְׁתִּים עֲמָדִים אֶל-הַהָר, מִזֶּה, וְיִשְׂרָאֵל עֲמָדִים אֶל-הַהָר, מִזֶּה; וְהַגֵּיא, בֵּינֵיהֶם.</p>	<p>3 And the Philistines stood on the mountain on the one side, and Israel stood on the mountain on the other side; and there was a valley between them.</p>
<p>ד וַיֵּצֵא אִישׁ-הַבְּנִים מִמַּחֲנוֹת פְּלִשְׁתִּים, גִּלְיָת שְׂמוֹ מִגַּת: גְּבָהּ, שֵׁשׁ אַמּוֹת וְזֶרֶת.</p>	<p>4 And there went out a champion from the camp of the Philistines, named Goliath, of Gath, whose height was six cubits and a span.</p>
<p>ה וְכֹבֵעַ נְחֹשֶׁת עַל-רֹאשׁוֹ, וְשֵׁרְיוֹן קֶשֶׁשִׁים הוּא לְבוּשׁ; וּמִשְׁקַל, הַשֵּׁרְיוֹן--חֲמִשָּׁת-אַלְפִים שֶׁקֶלִים, נְחֹשֶׁת.</p>	<p>5 And he had a helmet of brass upon his head, and he was clad with a coat of mail; and the weight of the coat was five thousand shekels of brass.</p>
<p>ו וּמִצָּחַת נְחֹשֶׁת, עַל-רַגְלָיו; וְכִידּוֹן נְחֹשֶׁת, בֵּין כַּתְּפָיו.</p>	<p>6 And he had greaves of brass upon his legs, and a javelin of brass between his shoulders.</p>
<p>ז וְחֵץ (וְעֵץ) חֲנִיתוֹ, כַּמְנֹר אַרְגִּים, וְלַהֲבַת חֲנִיתוֹ, שֵׁשׁ-מֵאוֹת שֶׁקֶלִים בְּרֹזֶל; וְנִשְׂא הַצֶּנֶה, הַלֶּךְ לִפְנָיו.</p>	<p>7 And the shaft of his spear was like a weaver's beam; and his spear's head weighed six hundred shekels of iron; and his shield-bearer went before him.</p>
<p>ח וַיַּעֲמֵד, וַיִּקְרָא אֶל-מַעֲרֹכַת יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר לָהֶם, לָמָּה תֵצְאוּ לַעֲרֹךְ מַלְחָמָה: הֲלוֹא אֲנִי הַפְּלִשְׁתִּי, וְאַתֶּם עֲבָדִים לְשָׂאוֹל--בְּרוּ-לָכֶם אִישׁ, וַיֵּרֵד אֵלָי.</p>	<p>8 And he stood and cried unto the armies of Israel, and said unto them: 'Why do ye come out to set your battle in array? am not I a Philistine, and ye servants to Saul? choose you a man for you, and let him come down to me.</p>
<p>ט אִם-יִוָּכַל לְהִלָּחֵם אִתִּי, וְהָכַנְי--וְהֵינּוּ לָכֶם, לְעַבְדִּים; וְאִם-אֲנִי אוֹכַל-לוֹ, וְהִפִּיתִיו--וְהֵינּוּ לָנוּ לְעַבְדִּים, וַעֲבַדְתֶּם אֹתָנוּ.</p>	<p>9 If he be able to fight with me, and kill me, then will we be your servants; but if I prevail against him, and kill him, then shall ye be our servants, and serve us.'</p>
<p>י וַיֹּאמֶר, הַפְּלִשְׁתִּי, אֲנִי חֹרְפְתִי אֶת-מַעֲרֹכֹת יִשְׂרָאֵל, הַיּוֹם הַזֶּה; תִּנּוּ-לִי אִישׁ, וְנִלְחַמְהָ יַחַד.</p>	<p>10 And the Philistine said: 'I do taunt the armies of Israel this day; give me a man, that we may fight together.'</p>
<p>יא וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל וְכָל-יִשְׂרָאֵל, אֶת-דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלָה; וַיַּחֲתוּ וַיִּרְאוּ, מְאֹד. {פ}</p>	<p>11 And when Saul and all Israel heard those words of the Philistine, they were dismayed, and greatly afraid. {P}</p>
<p>יב וְדָוִד בֶּן-אִישׁ אֶפְרַתִּי הַזֶּה, מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה, וְשֵׁמוֹ יִשִׁי, וְלוֹ שְׁמֹנֶה בָנִים; וְהָאִישׁ בִּימֵי שָׂאוּל, זָקֵן בָּא בְּאֲנָשִׁים.</p>	<p>12 Now David was the son of that Ephrathite of Beth-lehem in Judah, whose name was Jesse; and he had eight sons; and the man was an old man in the days of Saul, stricken in years among men.</p>
<p>יג וְיָלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי-יִשִׁי, הַגְּדֹלִים--הֵלְכוּ אַחֲרֵי-שָׂאוּל, לְמַלְחָמָה; וְשֵׁם שְׁלֹשֶׁת בְּנָיו, אֲשֶׁר הָלְכוּ בְּמַלְחָמָה--אֵלִיאָב הַבְּכוֹר וּמִשְׁנֵהוּ אַבִּינָדָב, וְהַשְּׁלִישִׁי שָׁמָּה.</p>	<p>13 And the three eldest sons of Jesse had gone after Saul to the battle; and the names of his three sons that went to the battle were Eliab the first-born, and next unto him Abinadab, and the third Shammah.</p>
<p>יד וְדָוִד, הוּא הַקָּטָן; וְשְׁלֹשָׁה הַגְּדֹלִים, הֵלְכוּ, אַחֲרֵי שָׂאוּל. {ס}</p>	<p>14 And David was the youngest; and the three eldest followed Saul.-- {S}</p>
<p>טו וְדָוִד הֵלֵךְ וְשָׁב, מֵעַל שָׂאוּל, לְרֹעוֹת אֶת-צֹאן אָבִיו, בֵּית-לָחֶם.</p>	<p>15 Now David went to and fro from Saul to feed his father's sheep at Beth-lehem.--</p>
<p>טז וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי, הַשָּׁכֶם וְהָעֶרֶב; וַיִּתְיַצֵּב, אַרְבָּעִים יוֹם. {פ}</p>	<p>16 And the Philistine drew near morning and evening, and presented himself forty days. {P}</p>
<p>יז וַיֹּאמֶר יִשִׁי לְדָוִד בְּנוֹ, קַח-נָא לְאַחִיךָ אֵיפַת הַקִּלְיָא הַזֶּה, וְעֲשֵׂרָה לָחֶם, הַזֶּה; וְהָרַץ מִחֲנֵהוּ, לְאַחִיךָ.</p>	<p>17 And Jesse said unto David his son: 'Take now for thy brethren an ephah of this parched corn, and these ten loaves, and carry them quickly to the camp to thy brethren.</p>

<p>יח ואת עשרת חרצי החלב, האלה, תביא, לשר- האלף; ואת אחיך תפקד לשלום, ואת-ערבבתם תקח.</p>	<p>18 And bring these ten cheeses unto the captain of their thousand, and to thy brethren shalt thou bring greetings, and take their pledge;</p>
<p>יט ושאוּל והמה וכל-איש ישראל, בעמק האלה; נלחמים, עם-פְּלִשְׁתִּים. {ס}</p>	<p>19 now Saul, and they, and all the men of Israel, are in the vale of Elah, fighting with the Philistines.' {S}</p>
<p>כ וישכם דוד בבקר, וישש את-הצאן על-שמר, וישא וילך, כאשר צוהו ישי; ויבא, המעגלה, והחיל היצא אל-המערכה, והרעו במלחמה.</p>	<p>20 And David rose up early in the morning, and left the sheep with a keeper, and took, and went, as Jesse had commanded him; and he came to the barricade, as the host which was going forth to the fight shouted for the battle.</p>
<p>כא ותערך ישראל ופְּלִשְׁתִּים, מערכה לקראת מערכה.</p>	<p>21 And Israel and the Philistines put the battle in array, army against army.</p>
<p>כב וישש דוד את-הכלים מעליו, על-יד שומר הכלים, וירץ, המערכה; ויבא, וישאל לאחיו לשלום.</p>	<p>22 And David left his baggage in the hand of the keeper of the baggage, and ran to the army, and came and greeted his brethren.</p>
<p>כג והוא מדבר עםם, והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת ממערות (ממערכות) פְּלִשְׁתִּים, וידבר, כדברים האלה; וישמע, דוד.</p>	<p>23 And as he talked with them, behold, there came up the champion, the Philistine of Gath, Goliath by name, out of the ranks of the Philistines, and spoke according to the same words; and David heard them.</p>
<p>כד וכל איש ישראל, בראותם את-האיש; וינסו, מפניו, וייראו, מאד.</p>	<p>24 And all the men of Israel, when they saw the man, fled from him, and were sore afraid.</p>
<p>כה ויאמר איש ישראל, הראיתם האיש העלה הזה-- כי לחרף את-ישראל, עלה; והיה האיש אשר-יכנו יעשרנו המלך עשר גדול, ואת-בתו יתן-לו, ואת בית אביו, יעשה חפשי בישראל. {פ}</p>	<p>25 And the men of Israel said: 'Have ye seen this man that is come up? surely to taunt Israel is he come up; and it shall be, that the man who killeth him, the king will enrich him with great riches, and will give him his daughter, and make his father's house free in Israel.' {P}</p>
<p>כו ויאמר דוד, אל-האנשים העמדים עמו לאמר, מה- יעשה לאיש אשר יכה את-הפלשתי הלז, והסיר חרפה מעל ישראל: כי מי, הפלשתי הערל הזה, כי חרף, מערכות אלקים חיים.</p>	<p>26 And David spoke to the men that stood by him, saying: 'What shall be done to the man that killeth this Philistine, and taketh away the taunt from Israel? for who is this uncircumcised Philistine, that he should have taunted the armies of the living God?'</p>
<p>כז ויאמר לו העם, כדבר הזה לאמר: כה יעשה, לאיש אשר יכנו.</p>	<p>27 And the people answered him after this manner, saying: 'So shall it be done to the man that killeth him.'</p>
<p>כח וישמע אליאב אחיו הגדול, בדברו אל-האנשים; ויחר-אף אליאב בדוד ויאמר למה-זה ירדת, ועל-מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר--אני ידעתי את-זדנך ואת רע לבבך, כי למען ראות המלחמה ירדת.</p>	<p>28 And Eliab his eldest brother heard when he spoke unto the men; and Eliab's anger was kindled against David, and he said: 'Why art thou come down? and with whom hast thou left those few sheep in the wilderness? I know thy presumptuousness, and the naughtiness of thy heart; for thou art come down that thou mightest see the battle.'</p>
<p>כט ויאמר דוד, מה עשיתי עתה; הלוא, דבר הוא.</p>	<p>29 And David said: 'What have I now done? Was it not but a word?'</p>
<p>ל ויסב מאצלו אל-מול אחר, ויאמר כדבר הזה; וישבהו העם דבר, כדבר הראשון.</p>	<p>30 And he turned away from him toward another, and spoke after the same manner; and the people answered him after the former manner.</p>
<p>לא וישמעו, הדברים, אשר, דבר דוד; ויגדו לפני- שאול, ויקחהו.</p>	<p>31 And when the words were heard which David spoke, they rehearsed them before Saul; and he was taken to him.</p>
<p>לב ויאמר דוד אל-שאוּל, אל-יפל לב-אדם עליו; עבדך ילך, וינלחם עם-הפלשתי הזה.</p>	<p>32 And David said to Saul: 'Let no man's heart fail within him; thy servant will go and fight with this Philistine.'</p>
<p>לג ויאמר שאול אל-דוד, לא תוכל ללכת אל-הפלשתי הזה, להלחם, עמו: כי-נער אתה, והוא איש מלחמה מנערי. {ס}</p>	<p>33 And Saul said to David: 'Thou art not able to go against this Philistine to fight with him; for thou art but a youth, and he a man of war from his youth.' {S}</p>
<p>לד ויאמר דוד אל-שאוּל, רעה היה עבדך לאביו בצאן; ויבא הארי ואת-הדוב, ונשא שה מהעדר.</p>	<p>34 And David said unto Saul: 'Thy servant kept his father's sheep; and when there came a lion, or a bear, and took a lamb out of the flock,</p>
<p>לה ויצאתי אחריו והכתי, והצלתי מפיו; ויקם עלי-- והחזקתי בזקנו, והכתי והמיתו.</p>	<p>35 I went out after him, and smote him, and delivered it out of his mouth; and when he arose against me, I caught him by his beard, and smote him, and slew him.</p>

<p>לו גם את-הארי גם-הדב, הכה עבדך; והיה הפלשתי הערל הזה, כאחד מהם, כי חרף, מערכת אלקים חיים. {ס}</p>	<p>36 Thy servant smote both the lion and the bear; and this uncircumcised Philistine shall be as one of them, seeing he hath taunted the armies of the living God.' {S}</p>
<p>לו ויאמר, דוד, ה' אשר הצילני מיד הארי ומיד הדב, הוא יצילני מיד הפלשתי הזה; {ס} ויאמר שאול אל-דוד לד, וה' יהיה עמך.</p>	<p>37 And David said: 'The LORD that delivered me out of the paw of the lion, and out of the paw of the bear, He will deliver me out of the hand of this Philistine.' {S} And Saul said unto David: 'Go, and the LORD shall be with thee.'</p>
<p>לח וילבש שאול את-דוד מדי, ונתן קובע נחשת על-ראשו; וילבש אתו, שריון.</p>	<p>38 And Saul clad David with his apparel, and he put a helmet of brass upon his head, and he clad him with a coat of mail.</p>
<p>לט ויחגר דוד את-חרבו מעל למדיו ויאל ללכת, כי לא-נסה, ויאמר דוד אל-שאול לא אוכל ללכת באלה, כי לא נסיתי; ויסרם דוד, מעלי.</p>	<p>39 And David girded his sword upon his apparel, and he essayed to go, but could not; for he had not tried it. And David said unto Saul: 'I cannot go with these; for I have not tried them.' And David put them off him.</p>
<p>מ ויקח מקלו בידו, ויבחר-לו חמשה חלקי-אבנים מן-הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר-לו ויילקוט-- וקלעו בידו; ויגש, אל-הפלשתי.</p>	<p>40 And he took his staff in his hand, and chose him five smooth stones out of the brook, and put them in the shepherd's bag which he had, even in his scrip; and his sling was in his hand; and he drew near to the Philistine.</p>
<p>מא וילך, הפלשתי, הלך וקרב, אל-דוד; והאיש נשא הצנה, לפניו.</p>	<p>41 And the Philistine came nearer and nearer unto David; and the man that bore the shield went before him.</p>
<p>מב ויבט הפלשתי ויראה את-דוד, ויבזהו: כי-היה נער, ואדמני עם-יפה מראה.</p>	<p>42 And when the Philistine looked about, and saw David, he disdained him; for he was but a youth, and ruddy, and withal of a fair countenance.</p>
<p>מג ויאמר הפלשתי, אל-דוד, הכולב אנכי, כי-אתה בא-אלי במקלות; ויקלל הפלשתי את-דוד, באלקיו.</p>	<p>43 And the Philistine said unto David: 'Am I a dog, that thou comest to me with staves?' And the Philistine cursed David by his god.</p>
<p>מד ויאמר הפלשתי, אל-דוד: לכה אלי--ואתנה את-בשרך, לעוף השמים וילבמת השדה. {ס}</p>	<p>44 And the Philistine said to David: 'Come to me, and I will give thy flesh unto the fowls of the air, and to the beasts of the field.' {S}</p>
<p>מה ויאמר דוד, אל-הפלשתי, אתה בא אלי, בחרב ובחנית ובכידון; ואנכי בא-אליך, בשם ה' צבאות, אלקי מערכות ישראל, אשר חרפת.</p>	<p>45 Then said David to the Philistine: 'Thou comest to me with a sword, and with a spear, and with a javelin; but I come to thee in the name of the LORD of hosts, the God of the armies of Israel, whom thou hast taunted.</p>
<p>מו היום הזה יסגרך ה' בידי והפיתך, והסרת את-ראשך מעליך, ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הזה, לעוף השמים ולחית הארץ; וידעו, כל-הארץ, כי יש אלקים, לישראל.</p>	<p>46 This day will the LORD deliver thee into my hand; and I will smite thee, and take thy head from off thee; and I will give the carcasses of the host of the Philistines this day unto the fowls of the air, and to the wild beasts of the earth; that all the earth may know that there is a God in Israel;</p>
<p>מז וידעו כל-הקהל הזה, כי-לא בחרב ובחנית יהושיע ה': כי לה' המלחמה, ונתן אתכם בידנו. {ס}</p>	<p>47 and that all this assembly may know that the LORD saveth not with sword and spear; for the battle is the LORD'S, and He will give you into our hand.' {S}</p>
<p>מח והיה כ-י-קם הפלשתי, וילך ויקרב לקראת דוד; וימהר דוד, וירץ המערכה לקראת הפלשתי.</p>	<p>48 And it came to pass, when the Philistine arose, and came and drew nigh to meet David, that David hastened, and ran toward the army to meet the Philistine.</p>
<p>מט וישלח דוד את-ידו אל-הכף, ויקח משם אבן ויקלע, ויד את-הפלשתי, אל-מצחו; ותטבע האבן במצחו, ויפל על-פניו ארצה.</p>	<p>49 And David put his hand in his bag, and took thence a stone, and slung it, and smote the Philistine in his forehead; and the stone sank into his forehead, and he fell upon his face to the earth.</p>
<p>נ ויחזק דוד מן-הפלשתי בקלע ובאבן, ויד את-הפלשתי וימתהו; וחרב, אין ביד-דוד.</p>	<p>50 So David prevailed over the Philistine with a sling and with a stone, and smote the Philistine, and slew him; but there was no sword in the hand of David.</p>
<p>נא וירץ דוד ויעמד אל-הפלשתי ויקח את-חרבו וישלפה מתערה, וימתתהו, ויכרת-בה, את-ראשו; ויראו הפלשתים כי-מת גבורם, וינסו.</p>	<p>51 And David ran, and stood over the Philistine, and took his sword, and drew it out of the sheath thereof, and slew him, and cut off his head therewith. And when the Philistines saw that their mighty man was dead, they fled.</p>

<p>נב וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה וַיִּרְעוּ, וַיִּרְדְּפוּ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּים, עַד-בוּאֵךְ גַּי, וְעַד שַׁעְרֵי עֶקְרוֹן; וַיִּפְּלוּ חֲלָלֵי פְלִשְׁתִּים, בְּדֶרֶךְ שַׁעְרַיִם, וְעַד-גַּת, וְעַד-עֶקְרוֹן.</p>	<p>52 And the men of Israel and of Judah arose, and shouted, and pursued the Philistines, until thou comest to Gai, and to the gates of Ekron. And the wounded of the Philistines fell down by the way to Shaaraim, even unto Gath, and unto Ekron.</p>
<p>נג וַיָּשׁוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, מִדֹּלֵק אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים; וַיִּשְׁסוּ, אֶת-מַחֲנֵיהֶם.</p>	<p>53 And the children of Israel returned from chasing after the Philistines, and they spoiled their camp.</p>
<p>נד וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי, וַיִּבְאֵהוּ יְרוּשָׁלַם; וְאֶת-כְּלָיו, שָׂם בְּאֹהֶלוֹ. {ס}</p>	<p>54 And David took the head of the philistine, and brought it to Jerusalem; but he put his armour in his tent. {S}</p>
<p>נה וַכִּרְאֹת שְׂאוֹל אֶת-דָּוִד, יָצָא לִקְרַאת הַפְּלִשְׁתִּי, אָמַר אֶל-אַבְנֵר שֶׁר הַצָּבָא, בֶּן-מִיזָה הַנָּעַר אַבְנֵר; וַיֹּאמֶר אַבְנֵר, חִי-נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם-יָדַעְתִּי.</p>	<p>55 And when Saul saw David go forth against the Philistine, he said unto Abner, the captain of the host: 'Abner, whose son is this youth?' And Abner said: 'As thy soul liveth, O king, I cannot tell.'</p>
<p>נו וַיֹּאמֶר, הַמֶּלֶךְ: שְׂאֵל אֶתְהָ, בֶּן-מִיזָה הַעֶלְם. {ס}</p>	<p>56 And the king said: 'Inquire thou whose son the stripling is.' {S}</p>
<p>נז וַיָּשׁוּב דָּוִד, מִהַכּוֹת אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי, וַיִּקַּח אֹתוֹ אַבְנֵר, וַיִּבְאֵהוּ לִפְנֵי שְׂאוֹל; וְרֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי, בְּיָדוֹ.</p>	<p>57 And as David returned from the slaughter of the Philistine, Abner took him, and brought him before Saul with the head of the Philistine in his hand.</p>
<p>נח וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂאוֹל, בֶּן-מִי אַתָּה הַנָּעַר; וַיֹּאמֶר דָּוִד, בֶּן-עֵבֶדְךָ יְשִׁי בֵּית הַלְּחֵמִי.</p>	<p>58 And Saul said to him: 'Whose son art thou, thou young man?' And David answered: 'I am the son of thy servant Jesse the Beth-lehemite.'</p>

Meeting the Giant

Why now?

1. Malbim, I Shmuel 17:1

ויאספו פלשתים. מספר כי בסור רוח ה' מראש מלכם, נשתה גבורת ישראל וגבר אויב הפלשתים אשר זה מקרוב נפלו לפני יונתן לבדו, עתה ערב לבם ללחום בישראל

What does the description 'Ish Habeinayim' mean?

2. Rashi, I Shmuel 17:4

(7) איש הבנים – גבור ליצא ממערכתו לעמוד בין שתי המערכות:

3. Radak, I Shmuel 17:23

ודעת הדרש בכתוב ובאיש הבינים רחוקה שדרשו כי נקרא איש הבינים שהיה מכמה אנשים וכן דרשו ממערת פלשתים ממאה ערלות שהערו באמו

What is his game?

4. Rashi, I Shmuel 17:4

הלך אנכי הפלשתי – איני לא שר מאה ולא שר חלף אלא פלשתי כאחד מן האחרים ואעפ"י שנלחמתי להם כמה מלחמות אני הרגתי חפני ופנחס ושציתי את הארון ואתם נעשיתם עבדים לשאול ולא הושיע אתכם מימיו בגבורתו:

איך – את שאול וירד אלי:

David's Involvement in the War

Why are we reintroduced to David? Didn't we just meet him?

5. Malbim, I Shmuel 17

הקדים להשיב על שתי שאלות שישאל המעיין פה, א] איך במלחמה הזאת לא נמצא דוד בין אנשי החיל, הלא מטבע הגבור להמציא את עצמו אל מקום ששם יוכל להראות גבורתו, ומדוע נפקד דוד מלבא אל המערכה. ב] אחר שדוד עמד בתמידות לפני שאול ויהי לו נושא כלים איך לא שמע ענין הפלשתי ולא התעורר על דבריו עד אחר ארבעים יום?

What is the army of Shaul doing in the meantime?

Why morning and night?

6. Radak, I Shmuel 17:16

(טז) השכם והערב - בקר וערב כדי להבהילים, ובדרש כדי לבטל מהם קרית שמע שחרית וערבית:

What is the significance of 40 days?

7. Radak, I Shmuel 17:16

ויתיצב ארבעים יום - התיצב לפני מחנה ישראל לחרפם ובדרש ארבעים יום כנגד ארבעים יום שנתנה בהם תורה כלומר שלא היה להם כח לישראל על גלית אלא עד סוף ארבעים כי בסוף ארבעים יום שירד משה מן ההר קבלו התורה

David Hears the Giant

What is this war effort?

8. Malbim, I Shmuel 17:23

ופה היו בצאתו ב' שנוים, א] בתחלה כתיב ויצא איש הבנים (פסוק ד) שיצא חוץ מן המחנה שהיה בהר אל הגיא שביניהם, ופה כתיב והנה איש הבנים עולה, שכבר ערב לבו לעלות אל ההר שעליו מחנה ישראל. ב] תחלה כתיב ממחנות פלשתים, ופה כתיב ממערכות פלשתים, כי עתה כבר ערכו מערכה ורצו להתחיל במלחמה, כמ"ש (פסוק כא) ותערך ישראל ופלשתים, ולכן עתה נסו לפניו, כי התקרב אליהם עד מקומם וינסו:

Was Shaul correct in such a reward?

9. Talmud Bavli, Taanis 4a

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן שלשה שאלו שלא כהוגן; לשנים השיבוהו כהוגן לאחד השיבוהו שלא כהוגן, ואלו הן: אליעזר עבד אברהם ושאול בן קיש ויפתח הגלעדי:

...

שאלו בן קיש - דכתיב [שמואל א' יז, כה: ויאמר איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה] והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו [ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל] - יכול אפילו עבד, אפילו ממזר! השיבו כהוגן ונזדמן לו דוד.

David Take Umbrage

Didn't David already hear what he reward for the job is?

10. Malbim, I Shmuel 17:26

כי דוד אמר זאת כמתמיה על האיש ישראל ההמוני, שחשב שע"י העושר ובת המלך שיעד להמנצח ימצא איש יתעורר להלחם עם הפלשתי, ודוד השיב כי הפעולה הגדולה הזאת בעצמה להנקם ממחרף אלהים חיים ועם ה' צבאות, הוא יותר יקר מכל רכוש ומכל מתן, וזה עצמו השכר היותר גדול מי שיצליח לעשות פעולה מאושרה כזו, וא"א להעלות על הדעת שיקבל שכר בעד דבר טוב ומאושר אשר יעשה, שהדבר בעצמו הוא השכר היותר גדול.

11. Ralbag, I Shmuel 17:26

שכבר נשען בזה על מה שייעדו שמואל מן המלוכה וכאלו חשב שזה יהיה כלי להשלים רצון השם י"ת בצמיח' מלכותו כי עם היותו חתן המלך יתכן שתגיע לו ההצלחה במלוכה:

Was Eliav correct in his criticism?

12. Malbim, I Shmuel 17:20

נגד שאליאב חרה אפו בדוד ויאמר (לקמן פסוק כח) למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר, ספר פה, נגד על מי נטשת מעט הצאן, כי נטש הצאן על יד שומר. ונגד למה זה ירדת, אמר וישא וילך כאשר צוהו ישי.

What is David implicitly suggesting to do about the problem?

13. Metzudas David, I Shmuel 17:26, 31

(כו) מה יעשה לאיש - אף שכבר שמע חזר ושאל להכניס בדברים ולומר שהוא ילך:

(לא) אשר דבר דוד - לבזות גבורת הפלשתי באמרו מי הפלשתי וכו' והרי הוא כאומר שהוא ילחם בו:

David Volunteers for the Duel

What is David really saying to Shaul?

14. Malbim, I Shmuel 17:32

כי הגם שלפי חמרו הוא רב הכח, הוא חלוש מצד צורתו השוכנת בלב, ולב אדם שהוא אדם באמת לפי צורתו הוא רב כח ממנו

Why couldn't David walk?

15. Rashi, I Shmuel 17:38

(לח) אֵת דָּוִד מֵדִיּוֹ – נִהְפְּכוּ לֵהִיּוֹת כַּמֵּדֶת דָּוִד מִשְׁנַמְשַׁח בְּשֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה אֲף שֶׁהָיוּ שֶׁל שָׂאוֹל שֶׁהָיָה גְבוּהַ מְכַל הָעַם מִשְׁכֵּמוֹ וּמַעֲלָה וְכִיּוֹן שֶׁרָאָה שָׂאוֹל כֵּן הַכְּנִים צוּ עֵין הָרַע וְהָרְגִישׁ דָּוִד צְדָצְרָה:

16. Radak, I Shmuel 17:39

ולא יכול כי לא נסה ללכת בכלי המלחמה כאלה וכן אמ' לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי וי"ת כי לא נסיתי ארי לית בהון נסא כלומ' לא יכירו הנס שיעש' לי האל אם אלך בכלי המלחמ'

Psychological War

Why is Goliath so insulted?

17. Radak, I Shmuel 17:42

כי לא יתכן שיהיה איש מלחמה כי מי שהו' רגיל לצאת למלחמה לא יעמוד בו יופיו מפני היגיע' והטורח והיותו בחוץ בעתות המלחמה לקרח ולמטר ולשרב:

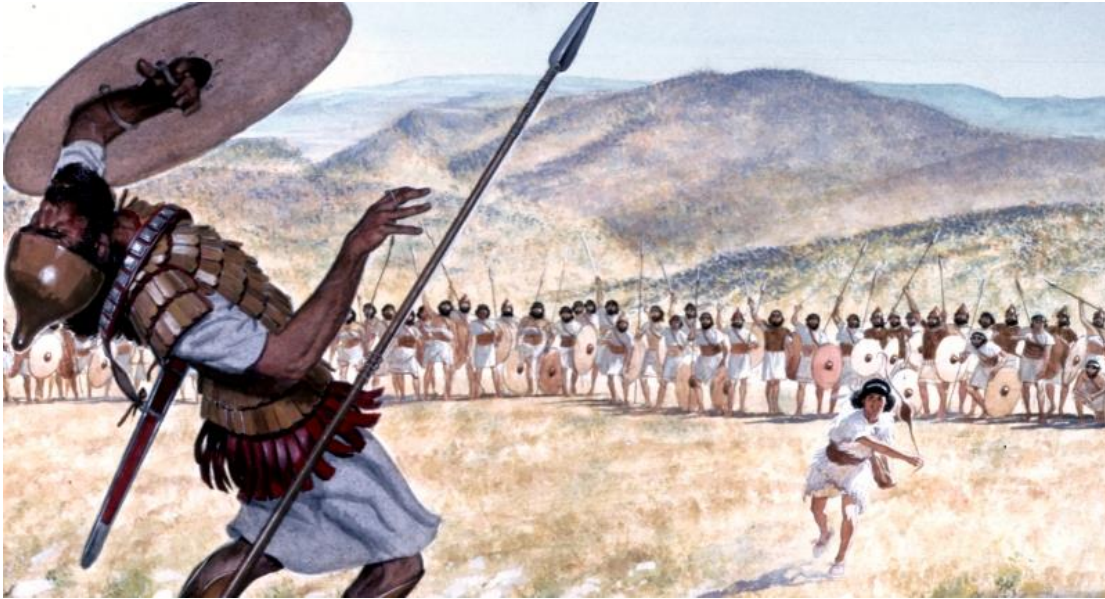
18. Metzudos David, I Shmuel 17:40

(מ) ויקח מקלו - להטעו' את הפלשתי לחשו' שיגש אליו להכותו עם המקל ולא יהיה נשמר מן הקלע:

19. Malbim, I Shmuel 17:42

בראותו אותו שהוא נער בשנים ויפה מראה שמורה שהוא רך וענוג ולא נסה במלחמות קשות, רק מצד היותו אדמוני רתיחת הדם תנשאהו אל אשר למעלה מטבעו:

The Unconventional Battle

How did he die?

20. Radak, I Shmuel 17:50

בקלע ובאבן - כשהיה רחוק ממנו בקלע כשקרבו אליו באבן יד בלא קלע:

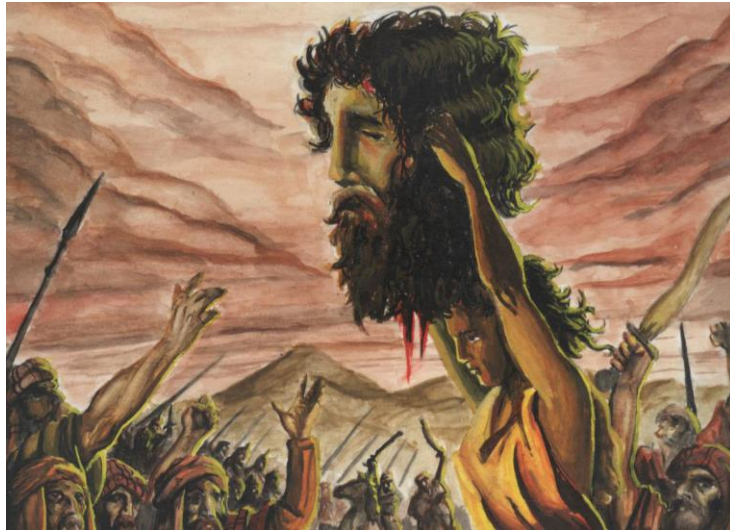
Why did David go to Yerushalayim? Wasn't the war effort right there?

21. Radak, I Shmuel 17:54

ויביאהו ירושלים - אחר שהביאהו לפני שאול כמו שכתוב וראש הפלשתי בידו ואחר כך הביאהו בידו בערי ישראל לבשר הנשים והטף ואותם שלא היו במלחמה עד שהביאו עד ירושלים ואדוני אבי ז"ל כתב כי נוב עיר הכהני' כנה ירושלים כי שם היתה חרב הפלשתי כמו /שמפורש/ שהפורש:

והיתה שם לזכרון הנס הגדול הזה והיה כל הבא אל אהל מועד לנוב לזבוח או להתפלל היה רואה אותה וזכר הנס ומודה לאל ית' ומישר לבבו אליו ומגדיל בטחונו בו:

Mixed Reviews

What is Shaul asking? Doesn't he know who his own musician is?

22. Metzudos David, I Shmuel 17:55

בן מי זה הנער - מפני הרוח הרעה שכח שם אביו:

23. Ralbag, I Shmuel 17:55

כי המלך לרוב עסקיו ולרוב הבאים לפניו לא יוכל להכיר כל אחד מהם בפרט ויתבאר מתשובת דוד לו ששאלת שאול לא היתה רק לדעת מי הוא כדי שיתבאר לו מאי זו משפחה הוא כי כבר הבטיחהו שיתן לו בתו לאשה

24. Rashi, I Shmuel 17:55

(נה) **בן מי זה הנער** – וכי לא היה מכירו והלא כתיב ויאחזהו מאד ויהי לו נושא כליו (לעיל / שמואל א' / ט"ז כ"א) אלא ראהו מתנהג בטכסיסי מלכות אמר שאול אם בא ממשפחת פרוץ מלך יהיה שהמלך פורץ גדר לעשות לו דרך ואין ממחין בידו ואם ממשפחת זרם בא חשוב יהיה אמר לו דואג עד שאתה שואל אם בא ממשפחה שיהא הוא הגון למלכות אם לאו שאל אם ראוי לבא בקהל אם לאו שהרי מרות המואביה בא אמר לו אצנר שנינו עמוני ולא עמונית אמר לו דואג אם כן ממזר ולא ממזרת אמר לו כאן נאמר על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם וצמים (דברים כ"ג ה') ואין דרך אשה בכך א"ל היה להם לקדם אנשים לקראת אנשים וגשים לקראת גשים נשתתק אצנר, אמר לו שאול:

lyun

Was this a duel?

Malbim, I Shmuel 17: 8

הרב מהרי"א כתב בזה שמקצת החכמים יאמרו שהיה ענין דוד וגלית כמו שהמנהג עוד היום בארצות אדום וישמעאל, שבהיות מחלוקת בין איש לאיש בין דין לדין והמשפט נעלם יסכימו ביניהם להלחם עליו, ויאמרו שישפט ה' השופט ביניהם כי הוא יודע תעלומות, ויסכימו שהאיש אשר תגבר ידו על יד רעהו יעשה כרצונו ויצלח, כי בזה יודע כי הוא צדיק בדינו, וכי יפול הנופל דמו בראשו כי הוא רשע בדינו. וככה ג"כ בהקבץ עמים יחדיו מערכה מול מערכה, פעמים יבחרו ביניהם שני אנשים נצים, ילחמו בעד הגוי כולו, ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע, ונקרא בלשונם ריקטו".

והוא דחה זה בשתי ידים, ויאמר שמעשה דוד וגלית לא היה מזה המין ולא עלתה כזה על לבם, מאשר התיחדות הלוחמים הנקרא ריקטו"י לא יעשה כ"א בתנאים ידועים למלכי ארץ ומנהגם בזה תורה היא, והוא התנאי הא' שכן לא יעשה כי אם לאמת דבר מסופק בין הלוחמים, והם לא נלחמו על דבר מסופק ביניהם. התנאי הב' שלא ילחמו הלוחמים כי אם בהסכמת הדבר ביניהם ועם באור התנאים המוסכמים ויכתבו אותו זכרון בספר והעד עדים, ופה אותם הדברים אשר דבר גלית לא הוסכמו בין ישראל ובין הפלשתים, ולא נכתבו ולא נשבעו עליהם, ולא פירשו ענין העבדות ותנאיו, לפי שהיו דברי גוזמא וחרופין לא תנאים מוסכמים. התנאי הג' שאחרי כן ישתוו שני הלוחמים בעניני מלחמתם בזמן ובמקום ובכלי זיינם במדה במשקל ובמשורה, באופן שאחד מהם לא יוליך חרב וחנית שלא יהיה לחברו כמוהו בשוה, ולא יבדלו כי אם בכח וגבורה הטבעיית אשר להם ובמשפט האלקי, ופה הנך רואה שגלית היה כובע נחושת על ראשו ושריון קשקשים וכידון על כתפיו ודוד הלך בחמשה חלוקי אבנים בקלע ובמקלות ובכלי הרועים, האם היו כליהם משתוים? גלית לא יכול להתנענע הנה והנה מכבד כליו, ודוד רץ לקראתו ויקלע והיה דעתו אם יכנו מוטב ואם לאו יברח והוא לא יכול לרדוף אחריו, הנה השתוות הלוחמים? התנאי הד' שיהיו ביניהם שופטים ושוטרים לשר הלוחמים ולבחון כלי מלחמתם ולסדר העת והמקום ויכריחום לקיים תנאיהם אשר שמו ביניהם, ופה לא היה זה, והאות, כי דוד הרג את הפלשתי, ועכ"ז לא נשתעבדו הפלשתים לישראל כפי התנאי, רק ראו כי מת גבורם וינוסו. מבואר מכ"ז שלא היו דברי גלית רק דברי חירוף לבד, עכ"ד.

ואני אומר שהמאמר הראשון שאמר הפלשתי למה תצאו לערוך מלחמה, ברו לכם איש וירד אלי, באמת היה על מנהג התיחדות הלוחמים, שרצה שיבחרו איש כנגדו, ויטילו התנאים ביניהם שמי שינצח את חברו הוא ועמו צדיק בריבו, והמנוצח יהיה לעבד. ומה שטען בתנאי הא' שכן לא יעשה כי אם לאמת דבר מסופק בין הלוחמים, הנה גם פה היה ביניהם דבר מסופק, כי תחלה כבשו הפלשתים את ישראל ועבדו במים רבים, והמה מרדו במ ושימו להם מלך, וזה היה סבת המלחמה כי רצו הפלשתים לרדות במ כמקדם, ורצה שיתאמת זה ע"י התיחדות שני לוחמים. וז"ש למה תצאו לערוך מלחמה, ר"ל למה תשפכו דם המונים בחנם, הלא טוב יותר כי יתברר הדבר ע"י שני לוחמים. ובאר הדבר המסופק שביניהם, הלא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול, כי הפלשתים לא היה להם מלך רק סרנים, באופן שהממשלה מיוחס אל העם כולו, ועז"א הלא אנכי הפלשתי, וטוען בעד הפלשתים שהיו מושלים בכם, ואתם הלא אתם עבדים לשאול ואינכם רוצים להיות תחת פקודתנו, וזה הטענה בינינו אשר יתברר על ידי התיחדות הלוחמים, שכבר נבחר הוא מן הפלשתים, שעז"א הלא אנכי הפלשתי, וא"כ ברו לכם איש ג"כ מצדכם. ועתה התנה ג"כ התנאים שיושמו ביניהם, והוא:

Was David really the underdog?

Malcolm Gladwell:

Really there were 3 types of soldiers in those days: infantry, cavalry and slingers. Slingers were dangerous for infantry, infantry were dangerous for cavalry, and cavalry were dangerous for slingers. Goliath had no chance against a slinger. He couldn't move fast enough. He needed close combat which is why he requests David to approach him.

Goliath only didn't suspect David because he was hard of vision:

- a. His height could have been because of a particular genetic condition which affects height and vision.
- b. He asks David about the sticks not the stick
- c. He has a shield bearer, maybe because he can't see so well.
- d. Radak: David hides the sling.

Response to Gladwell

It is tempting to make this make sense and how powerful David was. But in the end of the day, that is simply not the tone of the story at all.

In Tanach, it seems pretty clear that the sword is more of a danger than the slingshot. See in Perek 13 when Israel didn't have any swords and in this perek too, David speaks in a way to say that it will be clear it was H' because he had no sword:

א יז, מה וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי, אַתָּה בָּא אֵלַי, בְּחָרֶב וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן; וְאַנְכִי בָּא-אֶלֶיךָ, בְּשֵׁם ה' צְבָאוֹת, אֱלֹקֵי מַעֲרֹכוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר חָרַפְתָּ.

א יז, נ וַיִּחַזַּק דָּוִד מִן-הַפְּלִשְׁתִּי בְקַלְע וּבְאַבְנֵי, וַיִּדָּ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמָּתֶהוּ; וַחֲרָב, אֵין בְּיַד-דָּוִד.

And in the Mefarshim

מצודת דוד שמואל א פרק יז

(ג) ויחזק - נתגבר על הפלשתי המזוין ולא היה בידו כ"א הקלע והאבן :

רלב"ג שמואל א פרק יז:מ

וכבר התפרסם בזה הפרסום מעוצם נפלאות השם שנצח נער אחד בלא חרב וחנית איש גבור כגלי' היה כגובה ארזים גבהו עם עוצם כלי מלחמתו:

Malbim 17:49 – There were so many things which could have gone wrong

מלבי"ם שמואל א פרק יז

(מט) וישלח. ונלוה אליו השגחת ה', אם במה שקלע למטרה בפעם הראשון, אם במה שכיון אל מצחו. ואם היה נופל מסבת ההכאה היה נופל לאחוריו, אבל האבן נטבע במצחו ונפל מחמת החולשה, לכן נפל על פניו:

Radak 13:19

(יט) וחרש לא ימצא - יש לתמוה איך לא היו חרשי ברזל בישראל רבים ויש לפרש לפי שפלשתים משלו בישראל שנים רבות כי אף בימי שמשון מושיע ישראל אמרו הלא ידעת כי מושלים בנו פלשתים ואעפ"י שבימי שמואל נכנעו פלשתים ושבו הערים אשר לקחו פלשתים מישראל לישראל אעפ"י כן מעת אשר זקן שמואל תחת ממשלתם היו והיו להם נציבים בארץ ישראל אף בימי שמואל כמו שכתוב ובעת משלם והיתה ידם תקיפה עליהם הורידו פלשתים כל חרשי ברזל מן העברים לארץ פלשתים ולא השאירו בארץ ישראל חרש ברזל אף לתקן כלי אומנות וכלי חרישה כי אמרו פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית וימרדו בנו מנהג כל ישראל בימים ההם לרדת ארץ פלשתים לתקן כלי אומנות וכלי חרישה ואפשר כי היו בארץ ישראל חרבות ורמחים וחניתות מאותם אשר נעשו קודם הזמן ההוא אבל מעטים היו ובמלחמה הזאת לא נמצא חרב וחנית ביד השש מאות אשר נשאר עם שאול וביד האלף אשר עם יהונתן כמו שאמר אשר את שאול ואת יהונתן ובלתי כלי זיין לא יתכן להם אבל היו בידם קשתות ומקלי יד וקלעים ורוב הגבורים ואנשי חיל באותו הזמן בחצים ובאבנים היתה מלחמתם כמו שנאמר בספור גבורי דוד מימינים ומשמאילים באבנים ובקשת ונאמר במלחמת מואב ויסובו הקלעים ויכוה ונאמר בדוד וקלעו בידו ואעפ"י כן חסרון גדול היה אצלם כשלא היו נמצאים אצלם חרבות וחניתות והיה הספור הנה כי לא נמצא חרב וחנית ביד כל העם כי אם ביד שאול ויהונתן להודיע כי לא בחרב וחנית

יושיע ה' ולה' לבדו התשועה כי ישראל היו בלא חרב וחנית ולא היו אלא אלף ושש מאות איש ופלשתים היו שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים עם כחול הים והיתה תשועה גדולה ביום ההוא עד כי נסו פלשתים מפני ישראל והכום ישראל מכה גדולה:

Radak's attitude to 'explaining' the victory in logical terms. His bottom line: David was weaker, Goliath was stronger. How It happened exactly is immaterial. It was H' helping David. That is clearly the tone of it.

רד"ק שמואל א פרק יז: מט

יש שואלין היאך טבעה האבן במצחו והלא קובע נחשת שהיה על ראשו מכסה מצחו ואי אפשר שלא היה על מצחו מגן שהרי על כל גופו היה לו דבר מגין, ואומרים כי כאשר אמר ואתנ' את בשרך לעוף השמים הביט כלפי מעלה בזכרו עוף השמים ונשמט מה שהיה על מצחו לאחור ואז קלע דוד והכהו על מצחו וזהו דרך דרש ואחרי אשר היתה מלחמת דוד עם הפלשתי סבה מאת ה' והכתוב או' שהכה את הפלשתי אל מצחו אין לשאול איך היה כי לא יבצר מהאל סבה ואפשר כי האבן עברה המגן אשר על מצחו וטבעה במצחו וכן אמר בדרש כיון שהשליך דוד את האבן בברזל שעל מצחו נטבעה במצחו וזה אחד מן הדברי' שהשליט הקדוש ברוך הוא את הרך בקשה